

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 07 0 U 017198 23 Uvp
Sarajevo, 07.12.2023. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Bajrović Aide, kao predsjednika vijeća, Babić Stanković Aleksandre i Vuković Josipa, kao članova vijeća, te Hodžić Merhunise kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja H.N. iz P.R., zastupanog po punomoćniku Dizdar Nerminu, advokatu iz Mostara, protiv akta broj: UP-II-03-41-1306/19 od 21.11.2019. godine, tuženog Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata/ Federalno ministarstvo za pitanja branitelja i invalida Domovinskog rata Sarajevo, u upravnoj stvari isplate novčanih potraživanja po izvršnoj ispravi, odlučujući o zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom od strane Federalnog pravobranilaštva/ pravobraniteljstva Sarajevo protiv rješenja Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 017198 23 R od 04.10.2023. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 07.12.2023. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se uvažava, rješenje Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 017198 23 R od 04.10.2023. godine se preinačava i rješava :

Zahtjev za naknadu troškova postupka se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 017198 23 R od 04.10.2023. godine obavezan je tuženi da tužitelju na ime naknade troškova upravnog postupka i upravnog spora isplati iznos od =3.861,00 KM u roku od 30 dana na račun punomoćnika tužitelja otvoren kod „Unicredit banke“ d.d. broj ...

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke Federalno pravobranilaštvo/pravobraniteljstvo Sarajevo pobija rješenje Kantonalnog suda u Mostaru iz razloga povrede federalnog zakona navodeći da je isto doneseno uz pogrešnu primjenu odredbi Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica, Zakona o upravnom postupku, Zakona o upravnim sporovima i Pravilnika o utvrđivanju procenta vojnog invaliditeta, te da je pogrešno, neosnovano, neodređeno i neizvršivo obavezivanje tuženog na plaćanje troškova postupka. Uz pozivanje na odredbu člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku u zahtjevu je istaknuto da

nisu bili ispunjeni uslovi za priznavanje troškova upravnog spora jer predmet nije konačno riješen, a ukazano je i na odredbu člana 112. stav 3. Zakona o upravnom postupku, te je konačno predloženo da se zahtjev za vanredno preispitivanje uvaži, pobijano rješenje preinači i tužba odbije u dijelu zahtjeva za naknadu troškova postupka.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tužitelj je, po punomoćniku, istakao da je pravilno udovoljeno njegovom zahtjevu za naknadu troškova postupka, izlažući hronologiju postupaka koji su prethodili donošenju pobijanog rješenja, te je zbog svega navedenog predložio da se zahtjev „odbaci kao nedopušten.

Ovaj Sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj: 9/05) ispitao pobijano rješenje u granicama zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. ovog Zakona navedenih u zahtjevu, pa je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga :

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženog, podnesen protiv rješenja prvostepenog suda o troškovima postupka je osnovan.

Naime, iz stanja spisa proizilazi da je kod Kantonalnog suda u Mostaru, po tužiteljevoj tužbi protiv rješenja Federalnog ministarstva za pitanja branitelja i invalida Domovinskog rata, broj: UP-II-03-41-1306/19 od 21.11.2019. godine, vođen upravni spor u kome je donesena presuda broj: 07 0 U 017198 19 U od 21.12.2022. godine, kojom su u stavu I izreke poništeni to rješenje tuženog i rješenje Službe za opću upravu i društvene djelatnosti Općine Prozor-Rama, broj: 02/2-43-66/06-2 od 13.05.2019. godine i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovni postupak i rješavanje, dok je u stavu II izreke presude konstatovano da će se o troškovima postupka odlučiti konačnim rješenjem. Iz obrazloženja ove presude proizilazi da je tužitelj navedenom tužbom, odnosno zahtjevom u upravnom postupku koji je prethodio upravnom sporu, pored poništenja osporenog rješenja tuženog i rješenja prvostepenog organa, tražio razliku između isplaćenih i pripadajućih iznosa invalidnina, jer je presudom Vrhovnog suda FBiH, broj: 70 0 U 004066 13 U od 22.09.2016. godine poništeno rješenje tuženog broj: UP-I-03-41-ZKZ-6734/12 od 09.05.2013. godine (doneseno u postupku kontrole zakonitosti korištenja prava na ličnu invalidninu), te je na pravnoj snazi ostalo rješenje Službe društvenih djelatnosti i pitanja branitelja Općine Prozor-Rama, broj: 03-43-66/06 od 16.01.2006. godine, na koje je data saglasnost Uprave za pitanja branitelja Mostar, broj: RL-14-43-1745/06-1 od 09.01.2007. godine kojim je tužitelju priznato svojstvo ratnog vojnog invalida V grupe sa 70% vojnog invaliditeta, te pravom na ličnu invalidninu u mjesečnom iznosu od =230,18 KM i ortopedski dodatak III stepena u mjesečnom iznosu od =122,28 KM, a da sud nije mogao riješiti spor u punoj jurisdikciji (kako je tužbom traženo), jer nije mogao sa sigurnošću utvrditi, prema dostavljenim likvidacionim kartonima izdatim na ime tužitelja, od kojeg datuma su isplaćivane invalidnine prema invaliditetu od 60% i u kojim iznosima zbog čega je predmet vraćen prvostepenom organu na ponovni postupak i rješavanje.

Nadalje iz stanja spisa proizilazi da je u ponovnom postupku donesen zaključak o dozvoli izvršenja rješenja Službe za opću upravu i društvene djelatnosti Općine Prozor-Rama, broj: UP-I-02/2-37-66/06-3Z od 30.01.2023. godine nakon čega je punomoćnik tužitelja 19.04.2023. godine Kantonalnom sudu u Mostaru podnio zahtjev

za naknadu troškova upravnog postupka i upravnog spora, kojem je taj sud udovoljio donošenjem pobijanog rješenja cijeneći da je upravni postupak okončan, jer tužitelj nije izjavljivao žalbu na zaključak od 30.01.2023. godine, te cijeneći da je predmetna upravna stvar u cjelosti okončana u formalnom, a i u materijalno-pravnom smislu.

Međutim, ovakav stav prvostepenog suda ne može se prihvatiti kao pravilan.

Naime, zaključkom o dozvoli izvršenja Službe za opću upravu i društvene djelatnosti Općine Prozor-Rama, broj: UP-I-02/2-37-66/06-3Z od 30.01.2023. godine u tački I dispozitiva dozvoljeno je izvršenje rješenja Službe društvenih djelatnosti i pitanja branilaca Općine Prozor-Rama, broj: 03-43-66/06 od 16.01.2006. godine, kojim je tužitelju priznato svojstvo ratnog vojnog invalida V grupe sa 70% vojnog invaliditeta pravom i ortopedski dodatak III stepena, koje je postalo izvršno i pravosnažno stavljanjem pečata Uprave za pitanja boraca Mostar, broj: RL-14-43-1745/06-1 od 09.01.2007. godine.

Tačkom II dispozitiva navedenog zaključka riješeno je da će se izvršiti obračun zaostalih potraživanja po rješenju Službe društvenih djelatnosti i pitanja branilaca Općine Prozor-Rama, broj: 03-43-66/06 od 16.01.2006. godine, na ime lične vojne invalidnine za tužitelja i obračunati novčana tražbina na ime razlike pripadajućih ličnih vojnih invalidnina za (razlike između 70% vojnog invaliditeta i 60% vojnog invaliditeta) za period od 01.06.2013. godine do 30.09.2018. godine; tačkom III dispozitiva utvrđeno da u skladu sa odredbom člana 112. stav 3. Zakona o upravnom postupku nema osnova za naknadu troškova postupka; tačkom IV dispozitiva konstatovano da zatezne kamate nisu priznate, ni navedene, niti određene rješenjem Službe društvenih djelatnosti i pitanja branilaca Općine Prozor-Rama, broj: 03-43-66/06 od 16.01.2006. godine, te korisniku prava ne pripadaju zakonske zatezne kamate na dospjela, a neisplaćena potraživanja jer nije riječ o obligaciono-pravnom odnosu u smislu člana 1. Zakona o obligacionim odnosima, nego o socijalnim davanjima, a Zakonom nije predviđena isplata kamata u slučaju zakašnjenja s isplatom, niti na to upućuju drugi navodi i propisi (uz pozivanje na odluku Ustavnog suda BiH, broj: AP-3783/17 od 25.10.2017. godine), te iz navedenog proizilazi da nema osnova za isplatu zakonskih zateznih kamata, te tačkom V dispozitiva konstatovano da je protiv ovog zaključka dopuštena posebna žalba.

Imajući u vidu naprijed izloženu sadržinu zaključka prvostepenog organa od 30.01.2023. godine, donesenog u postupku izvršenja presude Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 017198 19 U od 21.12.2022. godine, pokazuje se pogrešnim zaključak prvostepenog suda da je tužiteljev zahtjev za naknadu troškova postupka opravdan i osnovan.

Prije svega, tužitelj je u prvobitno vođenom upravnom postupku i upravnom sporu potraživao razliku između isplaćenih i pripadajućih iznosa invalidnina, kamate na kasnije isplaćene iznose invalidnina i troškove postupka, pa kako je bio nezadovoljan donesenim rješenjima iz prvobitno provedenog postupka, to je pokrenuo upravni spor u kome su po njegovoj tužbi, ta rješenja poništena i predmet je vraćen na ponovni postupak. U ponovnom postupku donesen je akt (zaključak) kojim je pozitivno riješeno o njegovom zahtjevu za isplatu razlike između isplaćenih i pripadajućih iznosa invalidnina, ali je negativno riješeno o zahtjevu za kamate na kasnije isplaćene iznose

invalidnina i troškove postupka. Obzirom na izloženo pogrešan je stav prvostepenog suda da je predmet materijalno i formalno okončan.

Naime, postupak je okončan donošenjem konačnog rješenja, a prema odredbi člana 12. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj: 2/98, 48/99 i 61/22) konačno je rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti redovno pravno sredstvo (žalba) u upravnom postupku (konačno u upravnom postupku), a kojim je stranka stekla neko pravo, odnosno kojim su stranci određene neke obaveze.

Kako je u konkretnom slučaju u ponovnom postupku negativno riješeno po tužiteljevom zahtjevu za kamate i troškove, te kako se radilo o prvostepenom aktu to je tužitelj, ukoliko nije bio zadovoljan donesnim aktom trebao (i morao) isti pobijati žalbom, kao redovnim pravnim lijekom, na šta je pravilno i upućen tačkom V dispozitiva zaključka prvostepenog organa od 30.01.2023. godine. Činjenica da to nije učinio, suprotno stanovištu prvostepenog suda, ne čini predmetnu upravnu stvar (odnosno upravni postupak) okončanim, već naprotiv ukazuje na propuštanje tužitelja da preduzme zakonom propisane radnje za ostvarenje svog prava, a u kom slučaju nema ni mogućnost direktnog obraćanja sudu sa zahtjevom za naknadu troškova (i kamate) jer odluku o tom dijelu njegovog zahtjeva nije pobijao u postupku nakon donošenja prvostepenog akta.

Na drugačiju odluku ovog Suda nije mogla uticati ni činjenica da je vjerovatno takvo postupanje tužitelja bilo uzrokovano izrekom ranije presude Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 017198 19 U od 21.12.2022. godine, odnosno njenim stavom II u kojoj je konstatovano da će se o troškovima postupka odlučiti konačnim rješenjem, jer takvu odluku sud nije ni mogao donijeti u upravnom sporu u kome su poništeni osporeno rješenje tuženog i rješenje prvostepenog organa i predmet vraćen na ponovni postupak.

Naime, materijalna pravosnažnost presude je uslov za donošenje odluke o troškovima postupka u kom slučaju se u smislu člana 55. Zakona o upravnim sporovima o istim odlučuje shodnom primjenom odgovarajućih odredbi zakona kojim je uređen parnični postupak. Iako je odredbom člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku propisano da će se, kada se ukine odluka protiv koje je podnesen pravni lijek i predmet vrati na ponovno suđenje, ostaviti da se o troškovima postupka u povodu pravnog lijeka odluči u konačnoj odluci, prvostepeni sud bi na način na koji odlučio pobijanim rješenjem mogao riješiti samo u slučaju da je tužitelj u ponovnom postupku u cjelosti uspio u postupku (sa zahtjevom za isplatu razlike između isplaćenih i pripadajućih iznosa invalidnina, za kamate na kasnije isplaćene iznose invalidnina i za troškove postupka) u kom slučaju bi se, međutim, mogao obratiti sudu samo zahtjevom za naknadu troškova upravnog spora ili u situaciji da je u ponovnom postupku donesen drugostepeni upravni akt kojim je negativno riješeno o njegovom zahtjevu za naknadu troškova upravnog postupku kada bi mogao od suda tražiti poništenje takvog (drugostepenog) akta i rješavanje o troškovima upravnog postupka i upravnog spora.

Naime, naknada troškova spora i prema opštim načelima Zakona o parničnom postupku podrazumijeva da se konačnom odlukom regulišu svi troškovi spora obzirom na uspjeh u cjelokupnom sporu, a nikako prema uspjehu u samo nekoj od faza u postupku, sa jedne strane, a sa druge strane bilo bi i protivno zakonu presuđivati

troškove spora po pojedinim fazama postupka. Kako se u upravnom postupku, a i u upravnom sporu, odlučuje o jednoj istoj upravnoj stvari, to se i o troškovima sudskog postupka može odlučivati samo nakon rješavanja te upravne stvari, pri čemu je bitno naglasiti da u slučaju udovoljavanja zahtjevu stranke u upravnom postupku, nadležni organi moraju odlučiti o troškovima upravnog postupka i to prema odredbama Zakona o upravnom postupku, dok u slučaju da su postojali i (kako prethodni tako i naknadni) sudski troškovi, tada stranka ima mogućnost da se obrati sudu sa zahtjevom za donošenje dopunskog rješenja, jer je upravna stvar u cjelosti okončana i u formalnom, a i u materijalno-pravnom smislu, dok o troškovima sudskog postupka nije donesena konačna odluka. Takav zahtjev se, u slučaju kada je stranka uspjela u upravnom postupku, može postaviti onom sudu koji je rješavao u nekoj od faza sudskoga postupka, ali u konkretnom slučaju nije se radilo o takvoj situaciji, kako je to pogrešno cijenio prvostepeni sud budući da tužitelj evidentno nije u cjelosti uspio u ponovnom postupku, a evidentno nije ni osporavao prvostepeni akt, zbog čega se odluka o troškovima upravnog postupka i upravnog spora pokazuje pogrešnom, a zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke osnovanim.

Kako je prvostepeni sud, donošenjem pobijanog rješenja, povrijedio pravila federalnog zakona o postupku koja su bila od uticaja na rješenje stvari, to je ovaj Sud, primjenom člana 46. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke uvažio i pobijano rješenje preinačio.

Zapisničar

Hodžić Merhunisa, s.r.

Predsjednik vijeća

Bajrović Aida, s.r.